

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoPr/6/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513218556
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Slovinská
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7513218556.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anny slovinskej a sudcov JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Ľuboša Kunaya v spore žalobcu: S. R., V. X.X.XXXX, B. P. L. S. XXX, proti žalovanému: Obec Veľká Ida, so sídlom Kaštieľ 42 vo Veľkej Ide, IČO: 00 324 868, zastúpeného JUDr. Danicou Holováčovou, advokátkou, so sídlom Čajakova 5 v Košiciach, o určenie pracovného úrazu a náhradu škody na zdraví spôsobenej pracovným úrazom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice-okolie zo dňa 22.2.2018 č.k. 16CPr/4/2013-245

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutom výroku o zamietnutí žaloby v časti bolestného a v súvisiacom výroku o náhrade trov konania, a konanie v zrušenom rozsahu o nároku na bolestné z a s t a v u j e.

Po právoplatnosti rozhodnutia bude vec v zrušenom rozsahu o návrhu žalobcu na bolestné postúpená Sociálnej poisťovni, pobočka Košice.

N e p r i z n á v a stranám sporu náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice-okolie (ďalej „súd prvej inštancie“) rozsudkom uvedeným v záhlaví zastavil konanie o určenie, že úraz, ktorý mal žalobca utpieť dňa 29.1.2013 na pracovisku spoločnosti U.S.Steel Košice je pracovným úrazom u žalovaného ako zamestnávateľa, zamietol žalobu v časti bolestného žiadaného z titulu pracovného úrazu a zohľadňujúc procesnú úspešnosť žalovaného v spore, priznal mu plnú náhradu trov konania proti žalobcovi.

2. Súd prvej inštancie vychádzal zo zistenia, že žalobca uzatvoril so žalovaným pracovnú zmluvu dňa 30.9.2010, predmetom ktorej bolo vykonávanie prác pomocného robotníka s dohodou o dočasnom pridelení na výkon práce k inému zamestnávateľovi U.S.Steel Košice, s.r.o.. Dňa 29.1.2013 žalobca nastúpil na nočnú zmenu na pracovisku užívateľského zamestnávateľa U.S.Steel Košice, ktorá trvala v čase od 18.00 hod. do 6.00 hod. nasledujúceho dňa, pričom podľa tvrdení žalobcu pri vykonávaní prác mu spadol na krk veľký kus zamrznutej železnej rudy. Nakoľko nebol schopný práce, odišiel si odpočinúť. Následne po ukončení pracovnej zmeny dňa 30.1.2013 odišiel z pracoviska, pričom pri príchode domov sa mu zdravotný stav zhoršil natoľko, že jeho manželka mu privolala sanitku, ktorou bol prevezený do nemocnice Košice-Šaca, v ktorom zdravotníckom zariadení sa podrobil neurologickým vyšetreniam s následnou hospitalizáciou. Na základe lekárskej prehliadky zo dňa 15.4.2013 bol žalobcovi vystavený posudok o zdravotnej spôsobilosti, ktorým bol uznaný nespôsobilým na výkon konkrétnej činnosti vyplývajúcej z pracovnej zmluvy. Z dôvodov straty pracovnej spôsobilosti na výkon dohodnutej práce, žalovaný ukončil so žalobcom pracovný pomer výpoveďou podľa § 63 ods.1 písm.c/ Zák. práce. Žalovaný namietal existenciu pracovného úrazu tvrdiac, že k následkom na zdraví žalovaného (postihnutie chrbtice), mohlo dôjsť iným spôsobom, pretože žalobca ním tvrdený úrazový dej nehlásil na pracovisku, a ani následným prešetrovaním Inšpektorátu práce v Košiciach neboli zistené nedostatky vo veci registrácie úrazu zamestnanca. Súd prvej inštancie zastavil konanie

v časti týkajúcej sa určenia, že došlo k pracovnému úrazu na základe späťvzatia žaloby, a po vyjadrení súhlasného stanoviska žalovaného s týmto procesným úkonom žalobcu, ktorý vzal žalobu späť po začatí pojednávania. Vo vzťahu k zostávajúcemu nároku žalobcu na bolestné súd prvej inštancie považoval za nevyhnutné ustáliť, či sa pracovný úraz stal. Vychádzajúc z výpovede spolupracovníkov žalobcu O. H., ktorý nevidel pád rudy na žalobcu ani žiadne stopy poranenia, ani neposkytoval žalobcovi prvú pomoc a J. H., ktorý uvádzal, že žalobca sa sťažoval len na bolesť prsta, normálne sa pohyboval, a ráno odišiel bez problémov domov, zohľadňujúc, že ani sám žalobca si neprivolal zdravotnú pomoc na pracovisko, súd prvej inštancie prijal záver, že žalobca nepreukázal, aby utrpel pracovný úraz. Vzal pritom na zreteľ tiež závery znaleckého posudku č. 6/2007 zo dňa 28.1.2017 znalca R.. L. B. z odboru zdravotníctva a farmácie, odvetvie traumatológie a chirurgie, v ktorom znalec konštatoval nemožnosť zanechania trvalých následkov, či dlhodobo pretrvávajúcich ťažkostí v prípade utrpenia pomliaždenia krčnej chrbtice, zdôrazňujúc, že uvedené poranenie bolo žalobcom tvrdené len subjektívne, bez objektívneho dôkazu v záznamoch o existencii opuchu, krvnej podliatiny, či porušenia kožného krytu. Znalcom boli zistené degeneratívne zmeny krčnej chrbtice, ktoré boli u žalobcu dlhodobo prítomné už pred dňom 29.1.2013, pričom znalec poukázal tiež na to, že žalobca po odreagovaní sa pri rozhovore, aktívne a nebolestivo otáčal krkom do oboch strán, prakticky bez obmedzenia. Pre neunesenie dôkazného bremena žalobcom, súd prvej inštancie žalobu o odškodnenie bolestného zamietol.

3. Proti výroku rozsudku o zamietnutí nároku na bolestné, podal včas odvolanie žalobca dôvodiac, že nároku na bolestné sa nevzdal, toto mu bolo priznané znalcom, preto svoj nárok na bolestné považoval za opodstatnený.

4. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu konštatoval zákonnosť a správnosť napadnutého rozsudku, z ktorého je zrejmé, akým spôsobom boli vyhodnotené jednotlivé dôkazy, každý jednotlivito aj v ich vzájomnom súhrn, pričom konanie bolo čiastočne zastavené v súlade s procesným návrhom žalobcu.

5. Žalobca v odvolacej replike uviedol, že zástupkyňu žalovaného zabezpečil B. E., ktorý nemal dôvod sa zaoberať jeho prípadom a je to len preto, aby mu nebol uznaný pracovný úraz. Žalovaný ďalej uviedol, že sa dohodol so starostom, že si nebude uplatňovať iné odškodné, ale uplatní si len nárok na bolestné a doživotnú rentu, na čo navrhol vypočítať ako svedka starostu žalovaného, J.K. P..

6. V odvolacej duplike žalovaný poukázal na to, že podania žalobcu v odvolacom konaní sú právne aj skutkovo irelevantné a jeho návrhy na výsluch svedkov uplatnené až v odvolacom konaní sú podľa § 366 Civilného sporového poriadku (ďalej „CSP“), považované za neprípustné novoty, pričom navrhovaný dôkaz je tiež bez vzťahu k meritu veci.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou, proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v súlade s § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu danom § 379 a § 380 CSP z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov prijímajúc záver, že rozsudok je potrebné v rozsahu napadnutom odvolaním zrušiť a konanie zastaviť pre nedostatok procesných podmienok.

8. Výrok o zastavení konania nebol odvolaním napadnutý, preto v tejto časti rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Žalobcom uplatnené odvolacie dôvody proti zamietavému výroku rozsudku možno podradiť podľa obsahu odvolania pod odvolacie dôvody vymedzené v § 365 ods. 1 písm. f/ CSP teda, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a § 365 ods. 1 písm. h/, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odvolací súd sa pri prejednávaní odvolania obligatórne (§ 380 ods. 2 CSP) zaoberá splnením procesných podmienok konania aj v prípadoch, keď neboli v odvolacích dôvodoch uplatnené, ktoré zakladajú odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a/ CSP. Jednou zo základných podmienok konania je existencia právomoci súdu na konanie o sporovej veci, keď nesprávne právne posúdenie veci súdu v otázke jeho právomoci vo veci konať, zakladá neodstrániteľnú prekážku konania. Právomoc ako jedna z procesných podmienok je skúmaná súdom z úradnej moci v každom štádiu konania (§ 161 ods. 2 CSP). Prekážka nedostatku právomoci je prekážkou neodstrániteľnou, čo má za následok, že súd nemôže vo veci konať a rozhodnúť, a je povinný také konanie podľa § 161 ods. 2 CSP zastaviť.

9. Návrhom doručeným súdu dňa 28.10.2013 sa žalobca domáhal vydania rozhodnutia, že úraz, ktorý sa stal dňa 29.1.2013 na pracovisku spoločnosti U.S.Steel Košice, s.r.o. je pracovným úrazom u žalovaného

ako jeho zamestnávateľa. Písomným podaním doručeným súdu dňa 8.8.2017 si uplatnil nárok z titulu bolestného (č.l. 216 spisu) v ktorom uviedol, že „sa vzdáva nárokov časti odškodného, ale nie celkovo, žiada priznať nárok na bolestné“, čo následne potvrdil aj na pojednávaní 25.1.2018 vyjadrením, že „iný nárok okrem bolestného si v konaní neuplatňuje a v ostatnej časti svoju žalobu berie späť, bolestné žiada priznať v rozsahu 130 bodov, ako mu bolo určené posudkom“. Sumu odškodnenia za bolestné vyčíslil na 1800 €. Súd na pojednávaní dňa 25.1.2018 pripustil zmenu návrhu žalobcu na zaplatenie sumy 1.800 € titulom bolestného.

10. Podľa obsahu spisu nárok na bolestné v rozsahu 130 bodov zodpovedal lekárskeho posudku o bolestnom zo dňa 23.10.2013 vystaveného R.. R. R., za základné bodové ohodnotenie položky č. 105b zmliaždenie a podvrnutie krčnej chrbtice (čl. 211 spisu). Podľa posudku o bolestnom R.. R. liečenie žalobcu bolo ukončené dňa 19. 4. 2013. Pri zohľadnení §5 ods. 2 zákona č. 473/2004 Z.z., podľa ktorého výška náhrady za bolesť a výška náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia sa určuje sumou 2% z priemernej mesačnej mzdy zamestnanca v hospodárstve Slovenskej republiky zistenej Štatistickým úradom Slovenskej republiky za kalendárny rok predchádzajúci roku, v ktorom vznikol nárok na náhradu, za jeden bod a výsledná suma sa zaokrúhli na najbližšie celé euro smerom nahor, žalobcom žiadané finančné plnenie v sume 1.800 € nepresahovalo rámec základného bodového obohatenia, keďže výška náhrady za jeden bod predstavovala 16,10 € (Opatrenie Ministerstva zdravotníctva SR o ustanovení výšky náhrady za bolesť a výšky náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia na rok 2013).

11. Konanie bolo začaté za účinnosti zákona č. 99/63 Zb. Občianskeho súdneho poriadku (ďalej O.s.p.). Podľa § 7 ods. 1 O.s.p. v občianskom súdnom konaní súdy prejednávajú a rozhodujú spory a iné právne veci, ktoré vyplývajú z občianskoprávných, pracovných, rodinných, obchodných a hospodárskych vzťahov, pokiaľ ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú o nich iné orgány. Podľa § 7 ods. 3 O.s.p. iné veci prejednávajú a rozhodujú súdy v občianskom súdnom konaní len, ak to ustanovuje zákon.

12. S účinnosťou od 1.7. 2016 sa procesný postup súdu a strán sporu spravuje ustanoveniami zákona č. 160/2015 Civilného sporového poriadku (CSP).

13. Podľa § 470 ods. 1, 2 CSP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

14. Aj nový procesný predpis upravuje obsahovo a systematicky zhodné podmienky právomoci súdov na konanie. Podľa Čl. 1 CSP, spory vyplývajúce z ohrozenia alebo porušenia subjektívnych práv prejednáva a rozhoduje nezávislý a nestranný súd, ak taká právomoc nie je zákonom zverená inému orgánu. Podľa § 3 CSP súdy prejednávajú a rozhodujú súkromnoprávne spory a iné súkromnoprávne veci, ak ich podľa zákona neprejednávajú a nerozhodujú iné orgány. Podľa § 4 CSP iné spory a veci prejednávajú a rozhodujú súdy, len ak to ustanovuje zákon.

15. Z vyššie citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že do právomoci súdov zásadne patrí rozhodovanie o veciach, ktoré sa týkajú súkromnoprávných vzťahov s výnimkou, že tieto v zmysle zákona majú byť prejednané iným orgánom, než súdom. Súdy môžu prejednať a rozhodnúť aj iné veci, než vyplývajú zo súkromnoprávných vzťahov, avšak len za predpokladu, že tak ustanovuje zákon.

16. V časti určenia, či dňa 29.1.2013 došlo k pracovnému úrazu žalobcu, boli predmetom sporu otázky vyplývajúce z pracovnoprávneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ktorý má povahu súkromnoprávneho vzťahu, ktorého obsahom sú subjektívne práva a povinnosti zamestnanca a zamestnávateľa upravené Zákonníkom práce (zákon č. 311/01 Z.z.). Podľa Čl. 9, veta prvá Zákonníka práce (ďalej „ZP“), zamestnanci a zamestnávateľa, ktorí sú poškodení porušením povinností vyplývajúcich z pracovnoprávných vzťahov, môžu svoje práva uplatniť na súde. Zákonník práce upravuje zodpovednosť zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze aj pri chorobe z povolania (§ 195 ZP), podmienky zbavenia sa zodpovednosti (§ 196 ZP) aj to, kedy sa zamestnávateľ zodpovednosti zbaviť nemôže (§ 197 ZP). Nadobudnutím účinnosti zákona č. 461/03 Z.z. o sociálnom poistení, však došlo k zmenám k právnej úprave pôvodne obsiahnutej v Zákonníku práce a týkajúcej sa rozsahu a charakteru nárokov zamestnanca na náhradu škodu v prípade, že utrpel pracovný úraz alebo sa u neho zistila choroba z povolania. S účinnosťou od 1.1.2004 má zamestnanec podľa ustanovení Zákonníka práce, nárok voči zamestnávateľovi v rozsahu, v ktorom zamestnávateľ za škodu zodpovedá, len na poskytnutie

vecnej škody v zmysle § 198 ods. 1 písm. d/ ZP. Nadobudnutím účinnosti zákona č. 461/03 Z.z. o sociálnom poistení sa rozhodovanie o nárokoch vyplývajúcich zo zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze a pri chorobách z povolania prenieslo do kompetencie Sociálnej poisťovne. V ustanovení § 294 bod 27 zákona č. 461/2003 Z.z. boli zrušené ustanovenia Zákonníka práce dovtedy priznávajúce zamestnancovi nárok na stratu na zárobku alebo dôchodku, bolestné, sťaženie spoločenského uplatnenia, účelne vynaložené náklady liečenia. Uvedené nároky sú v zmysle zákona č. 461/2003 Z.z. predmetom sociálneho poistenia, teda verejnoprávneho vzťahu, a po zmene právnej terminológie predstavujú nárok na náhradu úrazových dávok zodpovedajúci úrazovému príplatku (§ 85 a nasl.), úrazovej rente (§ 88 a nasl.), náhrade za bolesť a sťaženie spoločenského uplatnenia (§ 99).

17. Nakoľko podmienky zodpovednosti zamestnávateľa za škodu spôsobenú zamestnancovi v súvislosti s pracovným úrazom a zistenou chorobou z povolania vyplývajú z ustanovení Zákonníka práce vzťahujúceho sa na súkromnoprávny vzťah zamestnanca a zamestnávateľa, spor medzi žalobcom a žalovaným, ktorý riešil základ nároku žalovaného a vzťahoval sa k určení existencie pracovného úrazu, mal charakter súkromnoprávneho pracovného vzťahu, u ktorého bola daná právomoc súdu na konanie. Avšak pokiaľ ide o nárok žalobcu na úhradu bolestného z titulu pracovného úrazu, takýto nárok vyplýva už iba zo zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení predstavujúcom nároky zamestnanca voči Sociálnej poisťovni ako platiteľovi dávok úrazového poistenia.

18. Podľa § 99 zák. č. 461/2003 Z.z. poškodený má nárok na náhradu za bolesť a za náhradu za sťaženie spoločenského uplatnenia podľa osobitného predpisu. Osobitným predpisom je zákon č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a o náhrade za sťaženie spoločenského uplatnenia.

19. Za poškodeného sa v zmysle § 83 zák. č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení považuje zamestnanec zamestnávateľa, ak utrpel pracovný úraz alebo sa uňho zistila choroba z povolania.

20. Právomoc na prejednanie a rozhodovanie v týchto veciach vyplýva z ust. § 177 zák. č. 461/2003 Z.z., podľa ktorého na konanie o veciach sociálneho poistenia sú vecne príslušné organizačné zložky Sociálnej poisťovne, keď v zmysle § 172 ods.3 cit.zák. sa jedná o konanie vo veciach dávkových. Niet tak pochyb, že nárok na bolestné vyplýva z právneho vzťahu sociálneho poistenia, ktorého právna úprava je obsahom zák. č. 461/2003 Z.z. Predmetný zákon vymedzuje rozsah sociálneho poistenia, jeho podmienky, právne vzťahy pri vykonávaní sociálneho poistenia. Náhrada za sťaženie spoločenského uplatnenia i bolestného má charakter úrazovej dávky, ktorá sa za podmienok ustanovených týmto zákonom poskytuje z úrazového poistenia. Tohto právneho vzťahu sa zúčastňuje Sociálna poisťovňa, ktorá je verejnoprávnou inštitúciou zriadenou na výkon sociálneho poistenia (§ 120 ods.2 zák. č. 461/2003 Z.z.). Sociálna poisťovňa vykonáva sociálne poistenie tým, že o dávkach rozhoduje a je tiež orgánom, ktorý tieto dávky poskytuje. Vychádzajúc z uvedenej zákonnej úpravy, o nároku na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia, u ktorého základ nároku vyplýva z pracovného úrazu alebo choroby z povolania, koná a rozhoduje Sociálna poisťovňa prostredníctvom svojich organizačných zložiek. Podmienky a rozsah odškodnenia bolestného a sťaženia spoločenského uplatnenia vyplývajú z osobitnej právnej úpravy, ktorým je zákon č. 437/2004 Z.z. o náhrade za bolesť a za sťaženie spoločenského uplatnenia, podľa ktorého postupuje aj Sociálna poisťovňa. Právomoc súdu na konanie o nárokoch na bolestné a sťaženie spoločenského uplatnenia vyplývajúcich z pracovného úrazu alebo choroby z povolania je daná len v prípade mimoriadneho zvýšenia náhrady za sťaženie spoločenského uplatnenia či bolestného z dôvodov hodných osobitného zreteľa, o ktorom zvýšení môže podľa § 5 ods.5 zák. č. 437/04 Z.z. rozhodnúť len súd, o ktorý prípad sa v danom spore nejednalo (Najvyšší súd SR sp.zn. 2Cdo 65/2006, 3Cdo 295/2009, 3Cdo 291/2013).

21. Pokiaľ súdy s účinnosťou od 1.1.2004 stratili právomoc konať o nároku na bolestné spadajúce pod úrazové dávky, súd prvej inštancie nemohol o tomto nároku žalobcu rozhodnúť meritórnym spôsobom, teda zamietnutím žaloby. Pokiaľ súd nemá právomoc vo veci konať, nie je oprávnený ani prejudiciálne v konaní riešiť akékoľvek otázky. Za situácie, že v konaní ostal po späťvzatí žaloby predmetom sporu len samostatne uplatnený nárok na úrazovú dávku, u ktorej je daná právomoc na prejednanie Sociálnej poisťovni, súd nemôže predbežne usudzovať na predpoklady zodpovednosti zamestnávateľa za škodu pri pracovnom úraze. Takýto záver je opodstatnený § 198 ods.1 zák. č. 461/2003 Z.z. upravujúceho predbežné otázky v konaní o sociálnom poistení, v zmysle ktorého, ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol iný príslušný orgán, je organizačná zložka sociálnej poisťovne takýmto rozhodnutím viazaná; inak si organizačná zložka sociálnej poisťovne môže o tejto otázke urobiť úsudok

alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania. Organizačná zložka sociálnej poisťovne si nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok iba o tom, či a kto spáchal trestný čin, priestupok, správny delikt alebo o osobnom stave fyzickej osoby, ak patrí o tomto nároku právo rozhodovať súdu.

22. Vzhľadom na vyššie prijaté závery o nesplnení procesných podmienok konania, keď nebola daná právomoc súdu konať a rozhodnúť o bolestnom, čo predstavuje neodstrániteľnú prekážku konania, súd v zhode s ust. § 161 ods.2 CSP v spojení s ust. § 391 ods.1 CSP rozsudok v napadnutej časti o nároku na bolestné zrušil a konanie zastavil s tým, že vec bude po právoplatnosti rozhodnutia postúpená Sociálnej poisťovni, ako orgánu, do právomoci ktorého jej prejednanie patrí.

23. Nakoľko účinky odvolania sa vzťahovali aj na výrok o trovách konania závislý od rozhodnutia o napadnutom výroku, odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1 CSP aj o trovách konania, aplikujúc § 257 CSP podľa ktorého, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa. Procesne úspešnejšou stranou sporu sa podľa § 256 CSP o zodpovednosti strán za zastavenie konania, javí žalovaný. Za dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré nebola priznaná náhrada trov konania žalovanému, súd považoval osobnú situáciu na strane žalobcu, ako i okolnosti prejednávanej veci. Žalobca preukázateľne trpí zdravotným obmedzením sťažujúcim mu uplatnenie sa na trhu práce, z ktorých dôvodov s ním bol tiež ukončený pracovný pomer u žalovaného, pričom má vyživovaciu povinnosť k piatim maloletým deťom. Žalovaný ako právnická osoba hospodáriaca s vlastnými rozpočtovými prostriedkami a obecným majetkom, sa v tomto ohľade nachádza v nepomerne priaznivejšom osobnom, sociálnom i materiálnom postavení. Za konanie o nároku žalobcu vo vzťahu ku ktorému nebola daná právomoc súdu, sa žalovaný, aj keď zastúpený právnym zástupcom nebránil námietkou nedostatku právomoci a náklady spojené s úkonmi žalovaného v tejto časti nároku záviseli aj od postupu súdu, čo nemožno pričítať na zavinenie žalobcovi. Zohľadňujúc uvedené, nepriznanie nároku na náhradu trov konania zohľadňuje princípy spravodlivého usporiadania pomerov zúčastnených strán sporu.

24. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods.2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plyní znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).